

JOHN M. CAPARROS

Exercise 4: Character Sketch

Nakapagtapos ng kolehiyo si Miguel sa kursong Education. Kaya naman nakapag-apply at madali siyang natanggap sa isang pribadong paaralan. Hindi kataasan ang sahod kumpara sa pambublikong paaralan. Pinagtiyagaan na din niya. No choice din siya dahil nga wala pa siyang LET noong mga panahong iyon. Dahil nga siya ay may angking karisma sa pakikisama kaya naman ilang linggo pa lamang ay nagkaroon na siya ng mga kaibigan. Nag-enjoy lamang siya sa kanyang pagtuturo. Subalit, habang tumatagal unti-unti na niyang nakikita ang ilang mga kapalpakan ng paaralan. Nanahimik lamang muna siya, nakiramdam at nagtanong-tanong sa kanyang mga kapwa guro. Madalas ay isinusulat na lamang niya ang mga kapalpakang iyon, minsan nga ay nagagawan pa niya ng mga tula. Halos nais na niyang mag-alsa, subalit inisip na lamang niya na baguhan pa lamang siya at maaaring pagtawan o hindi pakinggan ang kanyang boses sa institusyong pinaglilingkuran niya.

Exercise: Monologue

Hanggang kailan ako magiging piping saksi ng institusyong pinaglilingkuran ko? Hanggang kailan ako patatangay sa ganitong sistema? Ito ang mga katanungang laging umuukilkil sa aking mapaglarong isipan.

May ilang buwan na rin akong nagtuturo. Nagkaroon na rin ako ng masasabikong mga kaibigan. Madalas kaming lumabas upang kumain at minsan ay umiinom pampawala ng mga stress.

Tama na 'yan! Ang palagi kong naririnig sa aking mga kaibigan tuwing malapit na mag-uwian.

O kumusta naman ang mga napapansin mo sa ating paaaralan?

Ako ba tinatanong ninyo?

Oo ikaw nga brad...

Hindi pa ba obvious sa inyo? Mas matagal na kayo hindi ba?

Pinapalampas na lamang namin mga ganyan, wala rin naman mangyayari, wala rin namang pagbabago...

Naku i-shot na lamang natin iyan at doon natin idaan ang mga ganyang usapan.